

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer fyrtiotre

Jeff Pippenger

2026-02-09

Nummer fyrtiotre

En symbol för de åttio mänskliga prästerna förenade med den gudomlige Översteprästen är talet ”81”, där vi finner Millers dröm i boken Early Writings. I Uppenbarelseboken ”81” finner vi att när det allra sista sigillet bryts, blir det tystnad i himlen under en halv timme. Habackuk 2:20 säger att hela jorden skall tiga när Herren är i sitt heliga tempel.

Och när han hade öppnat det sjunde sigillet, blev det tystnad i himlen vid pass en halvtimma. Uppenbarelseboken 8:1.

Borttagandet av det sjunde sigillet sker under de trettio dagarna, ty det är det sista sigillet. Den 31 december 2023 började Hesekiels ben uppståndelseprocessen. Kristus började därefter undervisa under fyrtio dagar. Detta datum markerade slutet på de 1 260 dagarna sedan besvikelsen den 18 juli 2020, och Johannes underrättar oss i Uppenbarelseboken elva om att vi skall mäta templet, men lämna förgården utanför. Förgården upphör vid slutet av förskingringen, ty Johannes upplyser oss om att 1 260 är givet åt hedningarna, vilka är förgården. När mätningen sker, skall den historien lämnas utanför.

När Miller vaknar och ser mannen med dammborsten, är rummet tomt, och när han höjer sin röst, befinner sig Miller fortfarande i vildmarken. Från uppståndelsens historia och fram till strax före söndagslagen upprepar Kristus templet av de etthundrafyrtiofyra tusen, såsom han gjorde under de fyrtiosex åren från 1798 till 1844.

När Han börjar undervisa, verkar Han i Sitt tempel, särskilt under de trettio dagarna. Änglarna tiger då i trettio minuter, medan Han undervisar Sina präster bland tre hundra milleritiska predikanter, eller Sin Gideons här av tre hundra, eller medan Han utger de tre hundra 1843-diagrammen; och allt detta gör Han under de trettio dagarna från det osyrade brödets slut till basunernas budskap. Han sopar golvet i Millers rum, men det är Hans golv, därför är Millers rum Hans tempel. Han fullbordar verket att utplåna antingen synderna eller namnen på dem som kallades som kandidater att vara bland de etthundrafyrtiofyra tusen.

Basunbudskapet som kommer fem dagar före himmelfärden och tio dagar före domen är lackmusprovet. Det som sker under de trettio minuter då himlen är tyst, eller de trettio dagar då Kristus undervisar prästerna, har redan frambragt två klasser när sigillet anbringas under de tre stegen: basun, himmelfärd och dom. Det är enkelt att se.

Om du kommer till den punkt då du skall låta basunens budskap ljuda, och vägrar att låta budskapet ljuda, då sviker du.

De tre stegen ”basun, himmelfärd och dom” utgör ett vägmärke i tre steg, alldeles som i historiens början, där ett vägmärke framställdes genom ”död, begravning och uppståndelse”. Det trestegstest som sker vid slutet är lackmustestet som föregår den pingstliga söndagslagen med fem dagar.

Fem dagar efter uppståndelsen infaller slutet på det osyrade brödets högtid, och denna heliga sammankomst utgör det första och grundläggande provet år 2024. Kommer du att äta Himmels bröd eller det mänskliga resonemangets bröd? Det provet kom år 2024, och det hade förebildats av Adam och Evas, Nimrods, Arons, Jerobeams, Koras och hans upproriska anhängares, protestanternas i den milleritiska historien, John Harvey Kelloggs alfauppror, 1888 års uppror och naturligtvis 9/11:s grundläggande uppror. Kains grundläggande uppror förmedlar frågan om svartsjuka mot din broder, genom hela raden av grundläggande uppror.

Alla illustrationer av grundläggande uppror är uppror mot Gud, men några, såsom rebellerna 1888 och Korahs rebeller, innefattar det faktum att den utvalde budbäraren utgör en del av provet. Förkastandet av Millers identifiering av att det är Rom som upprättar synen i Daniel 11:14 är ett förkastande av både budskapet och budbäraren. Provet är grundläggande, ty inte endast identifierade fader Miller rövarna i vers fjorton som Rom, utan även Millers son.

Fem dagar efter uppståndelsen den 31 december 2023 övertogs Millers förberedande undervisningstjänst av den som kom efter Johannes. Under trettio dagar skulle särskild undervisning ges ”ansikte mot ansikte” av Kristus åt dem som tillbad i templet. Denna förberedelse var avsedd att bereda ett prästerskap om 80 att förkunna varningsbudskapet för basunhögtiden.

Denna trettiodagarsberedelse består av ett grundläggande första prov i början och ett andra tempelprov vid slutet. Det andra tempelprovet fullbordas innan trumpeterna ljuder, och denna detalj framställs därför i Millers dröm när Kristus kastade juvelerna i skrinet. Det är efter att Han har gjort detta som Han inbjuder Miller att ”komma och se”. Det är från trumpetvarningen till himmelfärden inför domen som baneret lyfts upp före söndagslagen. Juvelerna är alla i templet innan Miller kallas att ”komma och se”, och det är när de två vittnena lyfts upp i molnen som deras fiender ser dem.

Deras förutsägelse om ett angrepp från islam, som misslyckades år 2020, skall upprepas efter att den har korrigerats, såsom Snows sanna midnattsrop var. Miller hade en förståelse som han identifierade som midnattsropet, men Samuel Snow korrigerade Millers budskap om midnattsropet, och av detta skäl kallas Snows budskap om midnattsropet för det ”sanna” midnattsropet i Milleriternas historia. Midnattsropets budskap är ett budskap som har korrigerats och fått kraft genom korrigeringen.

”De besvikna såg i Skrifterna att de befann sig i väntetiden och att de tålmodigt måste avvakta synens uppfyllelse. Samma bevis som hade fått dem att vänta sin Herre år 1843, ledde dem till att förvänta sig honom år 1844.” Early Writings, 247.

Företeelsen inträffade vid slutet av perioden 1840 till 1844, och den inträffade också vid dess början. Josiah Litch förutsade en uppfyllelse av islam år 1840. Han införde sin förutsägelse i det offentliga protokollet år 1838 och korrigerade den sedan tio dagar före den 11 augusti 1840.

Uppfyllelsen av den korrigerade förutsägelsen gav kraft åt den första ängelns budskap. Det andra budskapet fick kraft genom det korrigerade budskapet om Midnattsropet. Två vittnen från en och samma historia, ett alfavitne och ett omegavitne. Tillsammans identifierar de kraftgivandet åt ett budskap grundat på korrigeringen av ett tidigare budskap.

Alfat identifierar en profetia om islam och omegat identifierar en profetia om en stängd dörr. Rad på rad identifierar islam år 1840 och den stängda dörren år 1844 islam och en stängd dörr som midnattsropets budskap. I början av budskapet löses islam, såsom vid Kristi triumfartade intåg. Vid den tidpunkten stängs dörren i liknelsen om de tio jungfrurna, liksom dörren stängs över domen över Guds hus. Vid budskapets avslutning slår islam till igen, samtidigt som dörren stängs över Förenta staterna.

Det är viktigt att se att den linje som frambringas av Tredje Mosebok tjugotre identifierar påskens tre steg i början och prästernas tre steg i slutet. Prästerna upphöjs som ett offer vid söndagslagen, men de renas före den händelsen. När de upphöjs, är de baneret, och när Kristus upphöjdes i de tre stegen i början av linjen, drog Han hela världen till sig. De etthundrafyrtiofyra tusens upphøjelse är slutet på den linje som började med Kristi upphøjelse. Både i början och i slutet identifieras ett vägmärke med tre steg.

Tre steg i början, som följs av fem dagar, och tre steg i slutet, som följs av fem dagar. Från den tidpunkten handlar berättelsen om den stora skaran, ty prästerskapet har blivit upprättat såsom baneret för de etthundrafyrtiofyra tusen. Lövhdyddohögtidens sju dagar är en period för hedningarna. Om vi avskiljer hedningarnas tid, som börjar vid söndagslagen, och avskiljer de tre och en halv dagarna som avslutades år 2023, har vi de etthundrafyrtiofyra tusens tempel framställt inom de femtio dagarna av pingsttiden från den 31 december 2023 till den snart annalkande söndagslagen.

Fem dagar från uppståndelsen för jungfrurna, trettio dagar som därefter följer för prästerna. Sedan fem dagar av ett basunbudskap från jungfrurna, avslutade med deras himmelsfärd när de fyrtio dagarna är fullbordade, följt av fem dagar fram till domen, följt av fem dagar fram till söndagslagen. Såsom en symbol för jungfrurna framställer talet "5" fotspåren av de etthundrafyrtiofyratusen, som är jungfrur och som också är präster.

Under de trettio dagarnas undervisning avlägsnas det sista och sjunde inseglet, och det är under den perioden som Miller ser juvelerna bli återställda. "Kom och se" är en symbol som bygger på de fyra första inseglen; när det sjunde inseglet därför öppnades, blev Miller tillsagd att "komma och se", men änglarna i himlen står alla endast tysta och ser på. Millers dröm identifierar beseglingen av juvelerna, vilka är de ett hundra fyrtiofyra tusen, samtidigt som den också identifierar juvelerna som är Midnattsropets budskap. Det budskapet förmedlar den kraft till jungfrurna som åstadkommer beseglingen, och mannen med smutsborsten identifierar den som råder över både budbärarna och budskapet.

2024 representerar det grundläggande provet, och nu, år 2026, har tempelprovet anlänt. Vi befinner oss nu i den trettiodagarsperiod då Kristus undervisar, och att inte erkänna detta faktum är ödesdigert.

Att känna igen budskapet och budbäraren var ett led i det grundläggande prov som representeras av att Rom fastställer synen, och är ett led i berättelsen om Elia och Ahab.

Och i Asas, Juda konungs, trettioåttonde regeringsår började Ahab, Omris son, att regera över Israel; och Ahab, Omris son, regerade över Israel i Samaria i tjugutvå år. Och Ahab, Omris son, gjorde det som var ont i Herrens ögon, mer än alla som hade varit före honom. Och det skedde, som om det hade varit en ringa sak för honom att vandra i Jerobeams, Nebats sons, synder, att han tog till hustru Isebel, dotter till sidoniernas kung Etbaal, och gick bort och tjänade Baal och tillbad honom. Och han reste ett altare åt Baal i Baals hus, som han hade byggt i Samaria. Och Ahab gjorde en Asera; och Ahab gjorde mer för att väcka Herren, Israels Gud, till vrede än alla Israels kungar som hade varit före honom. I hans dagar byggde beteliten Hiel upp Jeriko; han lade dess grund på Abiram, sin förstfödde, och reste upp dess portar på sin yngste son Segub, enligt Herrens ord, som han hade talat genom Josua, Nuns son. Och Elia, tishbiten, som var av Gileads inbyggare, sade till Ahab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, inför vars ansikte jag står, skall det under dessa år varken falla dagg eller regn, utom enligt mitt ord. 1 Kungaboken 16:29–17:1.

De tal som förknippas med Ahab bidrar till sammanhanget i avsnittet. ”Trettioåtta” betecknar ett ”uppresande”. Israel befalldes att ”resa sig upp” och gå in i det utlovade landet under det trettioåttonde året.

Res er nu upp, sade jag, och gå över bäcken Sered. Då gingo vi över bäcken Sered. Och den tid under vilken vi vandrade från Kades-Barnea, till dess att vi kommo över bäcken Sered, var trettioåtta år, till dess att hela generationen av krigsmän hade försvunnit ur lägret, såsom Herren hade svurit dem. 5 Moseboken 2:13, 14.

Jesus botade den lame mannen, som var trettioåtta år gammal, när han sade till honom att ”stå upp”.

Och där var en man som hade varit sjuk i trettioåtta år. När Jesus såg honom ligga där och visste att han redan hade varit i det tillståndet en lång tid, sade han till honom: Vill du bli frisk? Den sjuke mannen svarade honom: Herre, jag har ingen som kan lägga mig i dammen när vattnet sätts i rörelse; men medan jag är på väg dit, stiger en annan ner före mig. Jesus sade till honom: Stå upp, ta din bädd och gå. Och genast blev mannen frisk och tog upp sin bädd och gick. Men det var sabbat den dagen. Johannes 5:5–9.

Josiah Litch gjorde en förutsägelse år 1838, som han finlipade år 1840. Det trettioåttonde år som Mose hänvisar till i Femte Moseboken var också det fyrtionde året. Josiah Litchs tvåstegsprocess motsvarade den tvåfaldiga återupprättelsen hos hans namne, kung Josia. Talen 38 och 40 i förhållande till varandra representerar ett uppresande, vilket är vad som sker med de två vittnena när de lyfts upp i molnen.

Med Litch fullbordades upplyftandet genom Islams budskap i det andra ve. Det upplyftande som markeras av Kristi himmelsfärd kommer efter Islams basunbudskap. Dessa två första steg i vägmärket – basun, himmelsfärd och dom – förebildades av Litch, vars två steg i sin tur förebildades av kung Josias tvåfaldiga väckelse och reformation. I Femte Moseboken var

befallningen att resa sig upp och gå in i det utlovade landet, och uppresandet av baneret vid söndagslagen är samma löfte.

Ahab regerade i tjugotvå år; således regerar han under den period då gudomlighet förenas med mänsklighet, vilken är den period om trettio dagar som föregår trumpetbudskapet. Ahab är Trump, som inom en mycket nära framtid kommer att gifta sig med Isebel. Under Trumps period är det endast Elia som har ett budskap om regn. Detta faktum är grundläggande, ty de etthundrafyrtiofyra tusens rörelse är metodologin rad på rad; och den metodologin vilar på den grundläggande sanningen att de etthundrafyrtiofyra tusens reformrörelse har blivit förebildad av varje reformrörelse i den heliga historien. I var och en av dessa rörelser var ledarna en del av prövningsprocessen. Varje gång.

Ahab är den sjunde kungen från Jerobeam räknat, och vi har upprepade gånger visat hur Ahab utgör staten under söndagslagskrisen. Vi har visat hur den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan återuppbyggde Jeriko år 1863, till priset av att makarna White förlorade sina äldsta och yngsta söner, och därigenom förebildade Jeriko vid söndagslagen. År 1863 är en förebild på söndagslagen.

Avsnittet är fullt av symbolik som identifierar perioden som beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och att under denna tidsperiod förkasta Millers förståelse av en sanning som placerades på Habackuks 1843 års tavla är grundläggande upproriskhet; detta innefattar ett åsidosättande av Guds utvalde budbärare under samma förevändning som Koras upprorsmän och upprorsmännen år 1888, vilka hävdade att hela församlingen är helig.

Vi befinner oss nu i templets prövning, när himlens fönster öppnas tillsammans med en förvaltningshistorisk dörr. Den förvaltningshistoriska dörren markerar övergången för prästerna från Laodicea till prästerna i Filadelfia. Den markerar åtskillnaden mellan de falska och de sanna juvelerna i Millers dröm. Fönstren utmärker en förbannelse eller en välsignelse. Malaki tre grundar prövningen på återvändandet. Millers dröm betonar återupprättelsen av både prästadömet och budskapet. Uppenbarelsboken nitton identifierar Herrens här, som upprättas när en förutsägelse om ett islamiskt trumpetbudskap uppfylls.

Det prov som föregår trumpetbudskapets lackmustest är det andra, och det är tempelprovet. Millers dröm frambringar en fördubbling, vilket alltid är förknippat med det andra provet, ty Millers dröm använder juveler både som budskapen och som budbärarna. Tempelprovet innefattar tillämpningen av den metodik rad på rad som hör till det sena regnet. Det kräver att prästerna ser templet i de olika profetiska linjerna för att kunna sammanföra budskapen. Smutsborstmannens större skrin är de etthundrafyrtiofyra tusendes tempel, och Malakis förrådshus är detsamma. Tempelinredningens hjärta är förbundsarken, mot vilken de övertäckande keruberna ständigt blickar och därmed betonar alla heliga väsens fokus. De heliga i denna historia behöver se upp till templet och skåda in i arken.

De etthundrafyrtiofyra tusendes tempel är ämnet i Tredje Moseboken tjugotre, och det framställer en historisk linje som uppfylldes i Kristi tid med vad syster White kallar ”pingstsäsongen”. Från uppståndelsen till pingsten, eller från den 31 december 2023 till söndagslagen, representerar Tredje Moseboken tjugotres profetiska linje de etthundrafyrtiofyra tusendes tempel. Denna historia börjar

med ett vägmärke av tre steg följt av fem dagar, och den slutar med ett vägmärke av tre steg följt av fem dagar. Mitt i alfa- och omega-historierna finns de trettio dagarna då prästerna förseglas. Denna övergripande linje börjar med sjundedagssabbaten och slutar med sjundeårssabbaten. På denna nivå är de etthundrafyrtiofyratusendes tempel arken som skall bära 8 själar till den jord som gjorts ny, och det är också förbundsarken som överskuggas av två änglar, alldeles som de två sabbaterna överskuggar de etthundrafyrtiofyratusendes prästerskaps tempel, framställt genom pingstsäsongen.

Tredje Moseboken tjugotre handlar om de etthundrafyrtiofyratusens prästadöme under den slutliga manifestationen av pingsttidens period, som började vid Kristi uppståndelse och fortsatte till femtio dagar senare, på pingstdagen. Pingsttiden fastställs när de första tjugotvå verserna i Tredje Moseboken tjugotre sammanställs med de sista tjugotvå verserna. William Millers dröm visar att juvelerna i Guds ord är både budskapet och budbärarna.

”Jag har haft dyrbara tillfällen att vinna erfarenhet. Jag har haft erfarenhet i den första, andra och tredje ängeln budskap. Änglarna framställs såsom flygande mitt på himmelen och förkunnande för världen ett varningsbudskap, vilket har en direkt betydelse för det folk som lever i de sista dagarna av denna jordens historia. Ingen hör dessa änglars röst, ty de är en symbol som representerar Guds folk, vilka verkar i samklang med himmelens universum. Män och kvinnor, upplysta av Guds Ande och helgade genom sanningen, förkunnar de tre budskapen i deras ordning.” Life Sketches, 429.

Änglarna är symboler för Guds folk som förkunnar det budskap som ängeln representerar.

”Tiden är kort. Den första, andra och tredje ängeln budskap är de budskap som ska ges åt världen. Vi hör inte bokstavligen de tre änglarnas röst, men dessa änglar i Uppenbarelseboken representerar ett folk som ska vara på jorden och framföra dessa budskap.

”Johannes såg ’en annan ängel komma ned från himlen med stor makt; och hela jorden upplystes av hans härlighet.’ Uppenbarelseboken 18:1. Detta verk är Guds folks röst, som förkunnar ett varningsbudskap för världen.” The 1888 Materials, 926.

Änglar representerar det folk som frambär de budskap som framställs genom änglarna. William Miller framställs profetiskt i en mångfald av tillämpningar. En av dessa tillämpningar är att Miller representeras av de första och de sista tidsprofetior som han leddes att förkunna. De sju tiderna, eller 2 520 år, som slutade 1798, var Millers alfa-upptäckt, och helgedomens rening vid slutet av 2 300 aftnar och morgnar den 22 oktober 1844 var Millers omega-upptäckt. Den milleritiska historien representeras från 1798 till 1844, och fastän den var den första och den andra ängeln historia, benämns den efter den histories budbärare. Den milleritiska historien visar att Miller var den ”röst” som förkunnade den första och den andra ängeln budskap, och den första ängeln tillkännagav domens början den 22 oktober 1844, och den första ängeln anlände vid ändens tid år 1798, vid avslutningen av riket Israels ”sju tider” av förskingring. Miller är en symbol för både 2 520-årsprofetian och 2 300-årsprofetian.

Det första vägmärket år 1798 tillkännagav att domen skulle börja när de 2 300 åren upphörde den 22 oktober 1844. Sedan öppnade Herren ljuset om sjundedagssabbaten, och det var hans avsikt att fullborda verket; därför försökte han år 1856 öppna ytterligare ljus över de sju tiderna, men uppror

kom till synes i stället för tro. De sju tiderna är alfa i milleriternas historia, och de 2 300 är omega.

De sju tiderna representeras av det sjunde årets sabbat, och de 2 300 representeras av den sjunde dagens sabbat. Den milleritiska historien representeras av 1798 och 1844, och 1798 representerar de sju tiderna och 1844 representerar de 2 300 åren. Dessa två sabbater är bokstöden till den historia som framställs i Tredje Moseboken tjugotre. Dessa två sabbater representerar två budskap, som utgör ett budskap. Dessa två budskap representerar milleriterna, ty det folk som förkunnar budskapen representerar de änglar som symboliserar budskapet. År 1798 kom den förste ängeln, och år 1844 kom den tredje ängeln.

Tredje Moseboken tjugotre har sju högtider och sju heliga sammankomster, även om inte varje högtid är en helig sammankomst och vice versa. Högtiderna infaller alla mellan den första och den sista heliga sammankomsten, vilka är den sjunde dagens sabbat i början och det sjunde årets sabbat i slutet. Högtidernas historia inramas av de två sabbaterna som representerar William Miller och milleriterna.

När de första tjugotvå verserna och de sista tjugotvå verserna i Tredje Moseboken tjugotre sammanförs, identifieras den pingstliga perioden. Den struktur som upprättas genom att föra samman raderna är fullkomligt gudomlig. Strukturens pingstliga period åskådliggör tydligt de tre stegen hos de tre änglarna. Den bär "Sanningens" signatur. Den bär Alfa och Omegas signatur. Den bär Palmonis signatur. Den leder en studerande till själva hjärtat av det Allra heligaste. Den identifierar de etthundrafyrtiofyratusendes tempel. Den sträcker sig hela vägen till den jord som gjorts ny.

Denna sanning i Tredje Mosebok tjugotre blir nu förseglad upp i samband med tempelprovet som föregår lackmusprovet och det tredje provet. Den tredje ängeln anlände år 1844, och sedan åter vid 9/11 och därefter åter år 2023. När den tredje ängeln anlände år 1844 skulle de trogna genom tro följa Kristus in i det Allraheligaste. Tredje Mosebok tjugotre är vägen in i det Allraheligaste och representerar ett inslag i tempelprovet. Johannes fick befallning att mäta templet och även dem som tillbad däri.

Millers kista är templet och juvelerna är tillbedjarna däri. Malakis förrådshus är templet och tiondena är tillbedjarna däri. Pingstsäsongen, sådan den framställs i den rad-på-rad-tillämpning av Tredje Moseboken tjugotre, representerar templet för de etthundrafyrtiofyra tusen. Än mer direkt åskådliggör den förbundsarken, med de övertäckande keruberna blickande på de tio budorden, Arons stav som grönskade och den gyllene krukans manna.

De överskuggande keruberna är änglar, och änglar representerar ett budskap och budbäraren. Det budskap som är alfabudskapet i Tredje Moseboken tjugotre är sjundedagssabbaten, och omegabudskapet är sjundeårssabbaten. Båda är budskap, och de är också William Millers och milleriternas alfa- och omegabudskap, med uppfyllelsen av de "sju tiderna" år 1798, en symbol för sjundeårssabbaten, och år 1844 ledde Gud sitt folk in i det Allraheligaste, där de upptäckte sjundedagssabbaten. Dessa två sabbater är de första och sista heliga sammankomsterna i Tredje Moseboken tjugotre, och pingsttiden är placerad mellan dem båda, alldeles som arken var placerad mellan de två överskuggande keruberna.

Templet skall mätas, och detta innefattar att lämna utanför den förgård som har givits åt hedningarna. Vid söndagslagsdomen upphör domen över Guds hus, och hedningarnas dom börjar. Hedningarnas tider upphörde år 1798, vid slutet av 1 260 år, och vid slutet av tre och en halv dag, (en symbol för 1 260) skulle Johannes lämna förgården utanför.

Och mig gavs en rörstav, lik en mätstång; och ängeln stod där och sade: Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber däri. Men gården som är utanför templet skall du lämna åsido och inte mäta; ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under sina fötter i fyrtiotvå månader. Uppenbarelseboken 11:1, 2.

Förgården skulle lämnas utanför, ty den var given åt hedningarna, vilka trampade den under fötterna i tre och en halv dag, eller fyrtiotvå månader.

Och de skall falla för svärdsegg och föras bort i fångenskap till alla folk; och Jerusalem skall bli nedtrampat av hedningarna, till dess att hedningarnas tider har fullbordats. Lukas 21:24.

Hedningarnas tider fullbordades år 1798, när Daniels bok öppnades.

”I templet i Jerusalem skilde en låg mur den yttre förgården från alla andra delar av den heliga byggnaden. På denna mur fanns inskrifter på olika språk, vilka tillkännagav att ingen utom judar fick överskrida denna gräns. Om en hedning hade förmåten sig att träda in i den inre inhägnaden, skulle han ha vanhelgat templet och fått plikta med sitt liv. Men Jesus, upphovsmannen till templet och dess gudstjänst, drog hedningarna till sig genom den mänskliga medkänslans band, medan hans gudomliga nåd förde till dem den frälsning som judarna förkastade.” Messias, 194.

Den 31 december 2023 avslutade de tre och en halv profetiska dagarna från besvikelsen den 18 juli 2020. Dessa tre och ett halvt år identifierar att ett profetiskt budskap då skulle avförseglas, och att hedningarnas tider hade fullbordats och upphört i fråga om mätandet av templet och dem som tillber däri. Vid söndagslagen, vilken under pingstsäsongen var pingstdagen, övergår domen till hedningarna. När vi upphör med hedningarnas tider vid mätandet av templet för de etthundrafyrtiofyra tusen, finner vi att tiden från den 31 december 2023 till söndagslagen är templet.

Vittnesbördet om templet är att det uppresas i två steg: först grunden, därefter identifieras templet som fullbordat när grundstenen som förkastades på ett förunderligt sätt blir hörnstenens huvud. Grunden lades när det forntida Israel kom ut ur Babylon i historien om det första dekretet, och templet fullbordades i historien om det andra dekretet, men före det tredje dekretet. Grundläggningens prövning ägde rum 2024, och vi befinner oss nu i templets prövning. Denna tempelprövning slutar vid det tredje och avgörande provet, och templets prövning kräver att Guds folk mäter templet.

Templet i Tredje Moseboken tjugotre upprättas från den 31 december 2023 fram till söndagslagen, och inom denna profetiska historia framställs de tre prövningar som alltid inträffar när en profetia blir uppläst. Den sista av de tre är lackmusprovet, vilket representerades av lägermötet i Exeter. Vid det mötet deltog man antingen i sammankomsterna i tältet där äldste Snow två gånger

framlade sitt budskap om det sanna Midnattsropet, eller också deltog man i de känslomässiga och obalanserade mötena bortanför tältet i Watertown. När mötena avslutades gick budskapet om det sanna Midnattsropet fram som en flodvåg. Exeter var lackmusprovet, och lackmusprovet representerar beseglingen.

Lägermötet i Exeter förebildades av Kristi triumfartade intåg i Jerusalem, och Lasarus ledde den åsna som Jesus red på. Lasarus död var besvikelsen den 18 juli 2020, men han var också Kristi krönande underverk och ”sigillet” på hans gudomlighet.

”Om Kristus hade varit i sjukrummet, skulle Lasarus inte ha dött; ty Satan skulle inte ha haft någon makt över honom. Döden skulle inte ha kunnat rikta sin pil mot Lasarus i Livgivarens närvaro. Därför höll sig Kristus borta. Han lät fienden utöva sin makt, för att Han skulle kunna driva honom tillbaka som en besegrad fiende. Han tillät Lasarus att komma under dödens herravälde; och de lidande systrarna såg sin bror läggas i graven. Kristus visste att när de såg på sin brors döda ansikte, skulle deras tro på sin Frälsare utsättas för en svår prövning. Men Han visste att på grund av den kamp genom vilken de nu gick skulle deras tro träda fram med långt större kraft. Han kände varje smärtans sting som de uthärdade. Han älskade dem inte mindre därför att Han dröjde; men Han visste att en seger skulle vinnas för dem, för Lasarus, för Honom själv och för Hans lärjungar.

”För er skull’, ’för att ni må tro.’ För alla som sträcker sig efter att känna Guds ledande hand är stunden av största modlöshet den tid då den gudomliga hjälpen är närmast. De skall med tacksamhet se tillbaka på den mörkaste delen av sin väg. Herren vet hur han skall rädda de gudfruktiga’, 2 Petrusbrevet 2:9. Ur varje frestelse och varje prövning skall han föra dem fram med fastare tro och rikare erfarenhet.

”Genom att dröja med att komma till Lasarus hade Kristus ett barmhärtighetens syfte gentemot dem som inte hade tagit emot Honom. Han dröjde, för att Han genom att uppväcka Lasarus från de döda skulle kunna ge sitt hårdnackade, otroende folk ännu ett bevis för att Han verkligen var ’uppståndelsen och livet’. Han var ovillig att ge upp allt hopp om folket, de fattiga, irrande fåren av Israels hus. Hans hjärta brast på grund av deras obotfärdighet. I sin barmhärtighet beslöt Han att ge dem ytterligare ett bevis för att Han var Återställaren, den Ende som kunde föra liv och odödlighet fram i ljuset. Detta skulle vara ett bevis som prästerna inte kunde misstolka. Detta var anledningen till att Han dröjde med att gå till Betania. Detta krönande underverk, Lasarus uppväckelse, skulle sätta Guds sigill på Hans verk och på Hans anspråk på gudomlighet.” Messias, s. 528, 529.

Det triumfartade intåget började med att en åsna löstes för att Kristus skulle rida på den.

Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage, till Olivberget, sände Jesus två lärjungar och sade till dem: Gå in i byn där framför er, och genast skall ni finna en åsna som står bunden och ett föl hos henne. Lös dem och för dem till mig. Och om någon säger något till er, skall ni svara: Herren behöver dem; och genast skall han sända dem. Allt detta skedde för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: Säg till dottern Sion: Se, din Konung kommer till dig, mild, och sittande på en åsna, och på ett föl, en åsninnas föl. Och lärjungarna gick och gjorde så som Jesus hade befallt dem. Matteus 21:1–6.

Midnattsropets budskap förenade sig med den andre ängelns budskap, vilket hade anlänt vid den första besvikelsen. På Kristi tid var den besvikelsen Lasaros död, och för milleriterna var det den misslyckade förutsägelsen om år 1843, vilken inföll den 19 april 1844. Båda dessa besvikelser representerar den 18 juli 2020.

Under den pingsttid som framställs i Tredje Moseboken tjugotre representeras lackmustestet av den trefaldiga vägmarkeringen: basunhögtiden, Kristi himmelfärd och Försoningsdagen. Dessa tre steg representerar lackmustestet i förhållande till de två första provningarna av grunden och templet. Dessa tre steg infaller fem dagar före pingstens söndagslag och representerar ett upplyftande av de etthundrafyrtiofyra tusen såsom baneret. Om de består lackmustestet, blir de upplyfta; om de inte gör det, blåses de ut genom fönstren i Millers dröm.

Det tredje steget i beseglingen är Försoningsdagen, och det representerar syndens utplånande. Det andra steget är frambärandet av Malakis leviters offergåva, och det första steget är basunernas budskap. Sedan 1844 har mänskligheten levt i historien om den sjunde basunens ljudande. Den yttre förkunnelsen i den sjunde basunen är budskapet om islams tredje ve, och den inre förkunnelsen i den sjunde basunen är Kristi verk att förena sin gudomlighet med de etthundrafyrtiofyra tusendes mänsklighet.

Vi kommer att fortsätta i nästa artikel.

”I profeternas skrifter skildras scener som, fastän de är uråldriga, framträder för oss i nya uppenbarelsefriskhet och kraft. Genom tron förstår vi att dessa berättelser om Guds handlande med sitt folk i gångna tider har bevarats för att vi må urskilja de lärdomar Gud önskar lära oss genom erfarenheterna i vår egen tid.

Då vi lever i en tid som är inte mindre betydelsefull än den som omedelbart föregick Kristi andra ankomst, behöver vi vara särskilt noga med att undvika att begå misstag liknande dem som begicks av de judar som levde vid tiden för Kristi första ankomst.

”Liksom de judiska ledarna, som efter hand utformade ett formellt gudstjänstsystem, i vilket betydelsen av oväsentliga ting starkt förstörades, löper somliga människor nu faran att förlora de viktiga sanningar ur sikte som är tillämpliga på detta släkte och i stället söka efter sådant som är nytt, främmande och fångslande.

Det finns behov av att vårda upphöjda principer. De som söker efter och förespråkar fantasifulla idéer behöver undervisas om vad som är sanning innan de försöker undervisa andra. Människotillverkade teorier och antaganden ska inte eftersträvas såsom sanning.

”Det finns många som är trogna principen såsom stål, och dessa skall få hjälp och välsignelse; ty de gråter mellan förhuset och altaret och säger: ’Skona ditt folk, o Herre, och utlämna inte din arvedel till smälek.’ Vi måste låta grundsatserna i den tredje ängelns budskap framträda klara och tydliga. Vår tros stora pelare kommer att bära all den tyngd som kan läggas på dem.

”I denna villfarelsens tidsålder, av dagdrömmeri och svärmeri, behöver vi lära Kristi läras första grundsatser. Låt oss sträva efter att kunna säga med aposteln: ’Vi har inte följt listigt uttänkta fabler, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och ankomst.’ Herren kallar

oss att följa höga och ädla principer. ”

”Sanningen, den närvarande sanningen, är allt det som Guds ord framställer den vara. Herren vill att hans folk bevarar sig från all överflödighet, från allt som har en benägenhet mot mysticism. Låt dem som frestas att hänge sig åt fantasifulla, inbillade läror sänka schaktet djupt ned i den himmelska sanningens stenbrott och tillägna sig den skatt som betyder evigt liv för mottagaren. I ordet finns de dyrbaraste sanningar. Dessa kommer att finnas av dem som studerar med allvar; ty himmelska änglar kommer att leda sökandet.”

Med hänvisning till dem som nu lever på jorden förklarade Paulus: ”Ty den tid skall komma, då de inte skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig lärare i mängd, allt eftersom det kliar dem i öronen; och de skall vända sina öron bort från sanningen och vända sig till fabler.”

”Hur betydelsefull, hur själsrörande, är inte den förmaning Paulus gav vid den tid då han profeterade om dem som inte skulle stå ut med den sunda läran: ’Jag besvärjer dig därför inför Gud och Herren Jesus Kristus, som skall döma levande och döda vid sin uppenbarelse och sitt rike: Predika ordet; träd fram i tid och otid; tillrättavisa, näps, förmana med allt tålamod och all undervisning.’”

”De som har gemenskap med Gud vandrar i Rättfärdighetens sols ljus. De vanäras inte sin Återlösare genom att fördärva sin väg inför Gud. Det himmelska ljuset lyser över dem. När de närmar sig slutet av denna jordens historia, ökar deras kunskap om Kristus och om de profetior som hänför sig till honom i hög grad. De är av oändligt värde i Guds ögon; ty de är i enhet med hans Son. För dem är Guds ord av överträffande skönhet och ljuvlighet. De ser dess betydelse. Sanningen uppenbaras för dem. Läran om inkarnationen omges av ett milt skimmer. De ser att Skriften är nyckeln som låser upp alla mysterier och löser alla svårigheter. De som inte har varit villiga att ta emot ljuset och vandra i ljuset kommer att vara oförmögna att förstå gudsfruktans hemlighet, men de som inte har tvekat att ta upp korset och följa Jesus, skall se ljus i Guds ljus.” The Southern Watchman, 4 april 1905.